

Az ajtó

Időpont: 1955. június 11. Áhitat

Helyszín: Győr - Szeretetház

Alapige: 1Móz 4,7

Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta.

A bibliaolvasó útmutató ma estére elolvasandó szentírási leckéjéül 1Móz 4. fejezetéből a Kain testvérgyilkosságát jelöli ki. Az az Ige, melyet felolvastam ebből a történetből való. Ez a történet azt mutatja meg nekünk, hogy milyen borzalmasan hamar nő a bűn. Az első nemzedék – mai nyelven így lehetne mondani – még csak torkoskodik, hozzányúl ahhoz, ami el van tiltva előle. A második nemzedék már gyilkol, még hozzá testvért gyilkol. És a bűnnel ilyen rohamosan nő együtt a bűnnek következménye is. Az első nemzedék bűnének következménye még csak a fájdalom, a veríték és az Édenkert elvesztése, a második nemzetségnél már bekövetkezik a bűn zsoldja a halál és megjelenik a földön az első halott. Csapzott haj, véres, halotthalvány arc és egy ráboruló zokogó édesanya. Ilyen rettentő gyorsan és borzalmasan hamar nő a bűn.

Hogyan lehetséges ez? Erre felel nekünk ma Isten a felolvasott Igében. Mert ez az Ige az Úr szava a testvérgyilkos Kainhoz. Azt mondja: „... a bűn az ajtó előtt leselkedik ...”

Leselkedni valami nem tud, csak Valaki tud. Ebből nyilvánvaló, hogy a bűn mögött nem valami személytelen kívánság van, hanem egy élő Személy. Ez az élő Személy rendkívül ravasz. Azt mondja róla az Úr, hogy leselkedik ránk. Kilesi és kívárja az alkalmas pillanatot, amikor ránk törhet és tönkre tehet minket. Mert ez az ösellenség vérszomjas ellenség. Így mondja az Úr, hogy „...reád van vágyódása...”. Péter apostol mikor beszél az ösellenségről, azt mondja: Olyan, „mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1Pt 5,8). Sátán van a bűn mögött. A bűn tehát nem véletlen ezen a világon. Nem független embertől, nem a körülményeknek velejárója, nem alkalmoszerű, hanem tervszerű. A bűnnek van háborúja és ez a legborzalmasabb világháború, mely mindenkire kiterjed. Nem lehet ellene lövészárkokba, bunkerekbe menekülni, alóla senki nem vonhatja ki magát. Ennek a rettentő hadviselésnek a hadvezére, a legravaszabb, a legvérengzőbb valaki ezen a világon, a Sátán.

Ez az Ige megmutatja nekünk azt is, hogy az ember nincs védtelenül kiszolgáltatva ennek a Sátánnak. Azt olvassuk: „... a bűn az ajtó előtt leselkedik...”. Mi védi az embert? Egy ajtó. Ajtó!... Hát mi is az ajtó? Béke időben lehet védelem, de rabló ellen akkor sem védelem. Az ajtó legfeljebb a tolvaj ellen lehet védelem, de háborúban, mit jelent egy ajtó? Egy kemény bakancsrúgás kitörheti, ha ennek nem enged, elég neki egy puskatus, vagy egy kézigránát betöri és kifordítja helyéből. Az ajtó tehát nem véd, mert betörhető.

De az ajtó, melyről itt szó van, betörhetetlen ajtó. Nemhogy az ember nem tudja betörni, nemhogy a Sátán nem tudja kinyitni, de nem tudja betörni még maga a mindenható Isten sem, mert Ő maga betörhetetlennek teremtette. Mikor a Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy Krisztus így szól az emberhez: „*Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és m e g n y i t j a az ajtót, bemegyek ahhoz...*” (Jel 3,20), – akkor nyilvánvaló, hogy ezen az ajtón még Isten szent Fia, az Úr Jézus Krisztus, a mindenható Isten sem tud belépni az ember engedélye nélkül. Ez az ajtó védelem!

Mi ez az ajtó? Ez az ajtó az emberi szívnek ajtaja. Csak az mehet be rajta, akit az ember bebocsát. Akit nem bocsát be, az nem árthat, de nem is használhat néki. A szív ajtaján kívül rekedt Sátán ordíthat, mint a zsákmányra leső éhes oroszlán, hogy minden idegszálunk megremeg tőle, nem árthat nekünk, csak a beeresztett Sátán árthat. Éppen úgy, a kívül maradt Krisztus nem segíthet rajtunk, csak a bebocsátott Krisztus segíthet.

Ez előtt az ajtó előtt – az Ige azt mutatja – egy párbeszéd folyik. Isten és az Ördög párbeszéde, amit az embernek hallani kell. Érdekes, változatos és különböző hangerősségű ez a párbeszéd. Ez a párbeszéd folyt le az első bűnnél is, amikor Éva emlékezik arra, hogy Isten azt mondta, hogy ennek a fának gyümölcséből pedig nem szabad enni. És erre felel a párbeszéd másik fungense, a kígyó, mikor kétségbe vonja Isten beszédének igazságát. Ott az Isten beszélt halkán, az Ördög beszélt hangosabban, Kainnál az Ördög beszél halkabban és Isten beszél hangosabban. Az Úr szavát hallani lehet ahogy mondja: „...*a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása...*”. Az Ördögnek nem hallani itt a szavát, ő már régen elmondta a maga mondókáját, ő már régen felhergelte Kaint és megtöltötte szívét bosszúsággal, irigységgel és gyűlölettel. Ez a párbeszéd ez a kísértés és a kísértés sorsa mindig azon dől el, hogy a párbeszédből kinek a szavára hallgat a szív ajtaja mögött meghúzódó ember.

Hát szabad elhatározásom alapján tudok dönteni? Szabadon a felől, hogy kit eresztek be a szív ajtaján? Nem olyan egyszerű a kérdés. Ádám és Éva szabadon döntött, de Kain már nem dönthetett egészen szabadon és vele együtt mi sem dönthetünk teljesen szabadon. Nem azért, mert Ádám és Éva az Édenkertben teremtetett – mondhatjuk így is –, született, és Kain és mi mindnyájan az Édenkerten kívül születünk, hanem mi bűnben születünk, az eredendő bűnnel. Ez azonban csak hajlandóság a bűnre, de mégis hajlandóság. Tehát van valami bennünk, ami Ádámban és Évában nem volt még benne, mi bennünk megvan a kívánság a bűnre. Vágyódás azután, hogy az ördögnek nyissunk ajtót, az ő szavának higgyünk és neki engedelmesskedjünk.

Azután testvéreim, nem lehet az embert felmenteni a bűn felelőssége alól. Nem lehet rátolni a felelősséget sem a Sátánra, aki kívül van, sem a kívánságra, ami belül van, mert a bűnre való hajlandóság még nem bűnkényszer. Bűnkényszerre a bűnre való hajlandóság csak akkor lesz, mikor az ajtót megnyitom, megnyitom a kívánságnak, engedek a Sátánt beeresztem. Ezen a hajlandóságon tehát lehet uralkodni, mert mikor az Úr azt mondja: „... *de te uralkodjál rajta*” – akkor ezzel nemcsak azt akarja mondani, amit az Újtestamentum is mond: „... *álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.*” (Jak 4,7) – mert az ördög csodálatosan szemtelen és csodálatosan gyáva is tud lenni, hanem az is benne van, hogy igen, az ember uralkodhatik a bűnre való hajlandóságán és nem kell, hogy a hajlandóságból mindig bűn szülessen.

Azonban testvéreim, világos, hogy a bűn felett csak az az ember tud uralkodni, akinek a szíve ajtaján belépett az Isten. Mert én a magam erejéből az ajtót bezárni és zárva tartani nem tudom. De az, akinek szíve tele van a bebocsátott Krisztussal, benne a bebocsátott Krisztus azt tudja mondani, akinek szava hatalom és erő: Távozz tőlem Sátán! Én hiába mondom néki, de ha a bennem lévő Krisztus mondja, akkor eloldalog megverten és megszegyenülten a Sátán.

Ajtó!... csak pár szál deszka, egy kilincs és egy zár, mégis milyen csodálatos dolgok fordulnak meg rajta. Szíved ajtaja előtt ketten állanak ezen az estén és mind a kettőnek rád van vágyódása. Az egyik azt akarja, hogy öld meg a testvéredet, bukj el a bűnben, a másik pedig azt akarja, hogy uralkodjál a bűn felett. Kinek nyitod meg az ajtót? Ezzel döntöd el sorsodat, életedet és haláloedat.

Ámen.

Imádkozzunk:

Oh, mi Urunk Jézus Krisztusunk, a Sátán ősellensége! Köszönjük Neked, hogy barátunk vagy, a Megváltónk vagy! Köszönjük Neked, hogy ezen az estén is, itt zörgetsz szívünk ajtaja előtt és bebocsáttatást kérsz. Nem mondasz nagy hangú ígéreteket, mint a Sátán. Te az igazat mondod, amit Te mondasz, arra lehet építeni. Te nem csaptál és nem csapsz be senkit és mi mégis mennyiszor kételkedünk Benned. Pedig minden úgy van és úgy lesz, ahogy Te mondod, ígéreteid és fenyegetéseid egyformán igazak és ámenok és mi mégis jobban hiszünk a Sátán nagyképű felelőtlen ígéreteinek. Urunk Jézus Krisztusunk, bocsásd meg nekünk, hogy hazuggá tettünk olyan sokszor Téged és bocsásd meg, hogy megengedtük, hogy kint dideregj, mint télvíz idején a szegény koldus, az ajtót nem nyitottuk meg Neked.

Megnyitjuk hát szívünket Előtted, kitarjuk tágra az ajtót Urunk, jöjj be, tisztíts meg minket, kergess ki onnan mindent, ami Veled nem fér meg. Foglald el ott minden helyet, hogy Te légy minden, mindenekben. Ne legyen ott senkinek és semminek helye s mikor jön a kísértés, hatalmas szavaddal kergesd el az ősellenséget, uralkodjál rajta és uralkodjál rajtam is.

Ámen.